

"הדואג לימים זורע חיטים, הדואג לשנים נוטע עצים, הדואג לדורות מחנך אנשים"
(יאנוש קורצ'אק)

לרב משה צבי וקסלר,

חלפו השנים, עברו הימים,
והנה את שש שנות לימודינו בישיבה אנו מסיימים.
אז ממש כמה דקות לפני שדרכינו מתפצלות,
כל תלמיד ובחור לשירות הצבאי או לישיבות.
רצינו לציין דברים שתמיד נזכור,
וגם להודות על אותם מילים שנועדו לכוון אותנו אל האור.

את כיתה ז' התחלנו בעיקר עם חיוכים,
ילדים תמימים עם רצון טוב ואופי נעים.
לאט לאט השתפשנו, הקול התעבה, הגובה, המשקל,
והנה אנו כאן אחרי כל מה שעברנו – אבל!
יש דברים שלא נשכח לבטח,
דברים ששישארו איתנו לנצח.
מילים שאותם אמרת ברגעים משמעותיים,
אותם רגעים בהם הרגשנו את זהותינו כיהודים.
בימים הנוראים, שבועות, המסע לפולין, ועוד,
תמיד הרגשנו שהתייחסת אלינו בכבוד.

גם אם היו מחלוקות ואי הסכמות,
באת לקראתנו וניסית להבין את מגוון הדיעות.
לא תמיד הגענו להסכמה,
ובכל זאת האווירה הכללית במהלך השנה היתה נעימה.

בכמה מילים, רק רצינו להודות,
באמת להגיד תודה מכל הלב ולקוות,
שתסלח לנו על דברים שאמרנו שלא בכוונה,
שתבין אותנו ובבקשה תדע, שהכל מאהבה.

מעריכים המון, ומודים על הכל,
מחזור ל"ח.